

พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง
ต่อไปนี้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๘ สำนักคณะรัฐมนตรี มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะให้มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีสงเคราะห์การ เป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทนก็ได้

การสั่งหรือการปฏิบัติราชการ ของ รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีสงเคราะห์การ ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อนายกรัฐมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองนายกรัฐมนตรีหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีผู้ใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๕๕

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่นายกรัฐมนตรีจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือ ให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการ รัฐมนตรีว่าการทบวง คณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง หรือรัฐมนตรีว่าการทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารทำการแทนในนามนายกรัฐมนตรีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบหมายให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร อธิบดี รองอธิบดี ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ทำการแทนในนามนายกรัฐมนตรี ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๗ “มาตรา ๑๕ กระทรวงหนึ่ง ๆ มีรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีสังราชการ หรือมีทั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการ และ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๕๕

รัฐมนตรีสั่งราชการ เป็นผู้ช่วยสั่ง หรือปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้

ในกรณีที่รัฐมนตรีช่วยว่าการหรือรัฐมนตรีสั่งราชการ
การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือ
รัฐมนตรีสั่งราชการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มอบหมาย

เมื่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ไม่อาจปฏิบัติ ราชการได้
ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรัฐมนตรี
ช่วยว่าการ หรือแม้ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้คณะ
รัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใด เป็นผู้รักษาราชการ
แทนได้

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติหรือการ
ปฏิบัติราชการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะพึงปฏิบัติ หรือ
ดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมิได้บัญญัติใน
เรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำ
เป็นหนังสือให้รัฐมนตรีช่วยว่าการทำการแทนในนามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ปลัดกระทรวง
รองปลัดกระทรวง ปลัดทรวง รองปลัดทรวง อธิบดี รอง

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๘๕

อธิบดี ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ทำการแทน
 ในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราช
 บัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้
 ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ กรมซึ่งขึ้นต่อกระทรวง มีหน้าที่เกี่ยว
 กับราชการส่วนหนึ่งส่วนใดของกระทรวง ซึ่งได้แยกมาเป็น
 หน้าที่ของกรม

ทุกกรม มีอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัด
 และรับผิดชอบในราชการของกรมนั้น

ถ้ากรมใดมีราชการมาก จะให้มีรองอธิบดี หรือผู้ช่วย
 อธิบดี หรือทั้งรองอธิบดีและผู้ช่วยอธิบดี เป็นผู้ช่วยปฏิบัติ
 ราชการแทนอธิบดีของกรมนั้นก็ได้

ในกรณีที่มีรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี การปฏิบัติราชการ
 ของรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี ให้เป็นไปตามที่อธิบดี
 มอบหมาย

รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
 ในกรมนั้น และรับผิดชอบในราชการรองจากอธิบดี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๕๕

เมื่ออธิบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงตั้งปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดี ในกระทรวง หรือหัวหน้ากอง คนใดคนหนึ่งในกรมเดียวกัน เป็นผู้รักษาราชการแทนได้

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีทำการแทนในนามอธิบดีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ทำการแทนในนามอธิบดี ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๗ ในภาคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการภาคคนหนึ่ง เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารประจำภาค และ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๕๕

จะให้หม่อมรองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการภาคก็ได้

การส่งราชการของรองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการภาคมอบหมาย

รองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารประจำภาค และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการภาค

ผู้ว่าราชการภาค รองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค สังกัดกระทรวงมหาดไทย”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๘ ผู้ว่าราชการภาคมีอำนาจและหน้าที่ตรวจตรา ชำแจง แสดงความเห็น และแนะนำให้เจ้าหน้าที่ในภาคปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนคำสั่ง และคำวินิจฉัย ของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

ผู้ว่าราชการภาคจะส่งความเห็นเกี่ยวกับการให้บำเหน็จความชอบและการลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ ฝ่ายบริหารในเขตจังหวัดไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาก็ได้ ”

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๒๕ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

“ มาตรา ๒๕ ถ้ากระทรวงทบวงกรมใด มีความจำเป็นจะต้องหัวหน้าส่วนราชการประจำภาค ซึ่งแล้วแต่จะเรียกชื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการภาคในการ ปฏิบัติ และ ควบคุมราชการอันเป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมนั้น ภายในเขตภาค ก็ให้ทำได้

หัวหน้าส่วนราชการประจำภาค มีอำนาจและหน้าที่ตรวจตรา ชี้แจงแสดงความเห็น และแนะนำให้เจ้าหน้าที่ในภาคปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนคำสั่ง หรือคำวินิจฉัย ของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารประจำภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม นั้น ในภาคนั้น ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๓๓ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๘๕

๕ “ มาตรา ๓๓ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการจังหวัด เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น

คณะกรรมการจังหวัดประกอบด้วย ปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ส่งมาประจำ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานคณะกรรมการจังหวัดโดยตำแหน่ง

ในกรณีที่มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ร่วมเป็นคณะกรรมการจังหวัดด้วย ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๖ “ มาตรา ๓๔ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่ และ ประชาชน และเป็น หัวหน้าบังคับบัญชา

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๘๕

บรรดาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และ
 รับผิดชอบในราชการของจังหวัดและอำเภอ และจะให้มอบ
 ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้ง
 รองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วย
 ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด
 เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขต
 จังหวัด และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด
 ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วย
 ผู้ว่าราชการจังหวัด สังกัดกระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจ และหน้าที่เกี่ยวกับราชการ ซึ่งข้าหลวง
 ประจำจังหวัดหรือกรมการจังหวัดมีอยู่ ให้โอนไปเป็นอำนาจ
 และหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจให้บำเหน็จ สงโทษ บรรจุ
 และแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดได้
 ตามกฎหมายและตามที่ปลัดกระทรวง หรืออธิบดี มอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราช-
 บัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้
 ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๕๕

× “มาตรา ๓๖ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้รักษาราชการแทน แล้วแต่กรณี แต่ถ้ามรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดจังหวัดรักษาราชการแทน ถ้าปลัดจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และผู้ว่าราชการจังหวัดมิได้ตั้งให้ผู้ใดรักษาราชการแทน ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดผู้อาวุโสตามระเบียบแบบแผนรักษาราชการแทน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

× “มาตรา ๓๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดดังนี้

(๑) บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

(๒) บริหารราชการแผ่นดินตามที่คณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม มอบหมาย

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๕๕

(๓) บริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำ ชี้แจง ของ
ผู้ว่าราชการภาค ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบแบบแผน
คำสั่ง หรือคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการ สำนักคณะกรรมการ
กระทรวง ทบวง และกรม

(๔) ควบคุมดูแลราชการแผ่นดิน อันเป็นอำนาจ และ
หน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของรัฐบาลในจังหวัด
นั้นปฏิบัติ

ในการนี้ให้ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ตรวจตรา ชี้แจง แสดง
ความเห็น สั่งและแนะนำให้เจ้าหน้าที่ในจังหวัดนั้นปฏิบัติ
ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง
และคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการ สำนักคณะกรรมการ
กระทรวง ทบวง และกรม

(๕) ควบคุมดูแล เทศบาล และ สุขาภิบาล ใน จังหวัด
นั้นตามกฎหมาย

(๖) จัดและดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณและทรัพย์สิน
ส่วนจังหวัด

(๗) คุ้มครองดูแลรักษาสาธารณสมบัติของแผ่นดิน”

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ นายอำเภอมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในอำเภอ ดังนี้

(๑) บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

ถ้ากฎหมายใดมิได้บัญญัติว่าการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ ก็ให้พึงเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของนายอำเภอจะต้องรักษาการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นด้วย

(๒) บริหารราชการแผ่นดินตามคำสั่ง คำแนะนำ ข้แข็งของผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้หน้าที่ตรวจการอื่น ๆ ซึ่งผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรมมอบหมาย ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง หรือคำวินิจฉัย ของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

(๓) ควบคุมดูแลเทศบาลและสุขาภิบาลในอำเภอนั้นตามกฎหมาย”

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๕๕

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๔๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน

ความในวรรคแรก ไม่กระทบกระเทือนอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นผู้รักษาราชการแทนตามอำนาจที่อยู่ในกฎหมาย ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนดังกล่าวไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย ดังกล่าว ในวรรคแรก พ้นจากความเป็นผู้รักษาราชการแทน นับแต่เวลาที่ผู้รักษาราชการแทน ตามความในวรรคนี้ เข้ารับหน้าที่”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๔๕ ตรี ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เป็นผู้บังคับบัญชาทบวงการเมืองเทียบฐานะเท่ากับ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง จะมอบหมายให้ รองนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีช่วยว่าการ แล้วแต่กรณี ส่งราชการก็ได้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๕๕

การส่งราชการของรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ช่วย
ว่าการ ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง แล้วแต่กรณี มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๕ วรรค
ท้าย มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ใน
ปัจจุบันหนวการกิจของรัฐบาลตมมากจน ตมควรที่จะแบ่งมาภารกิจโดย
มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปปฏิบัติการในจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น
ทั้งนี้ โดยทาง คณะรัฐมนตรี จะ เป็นฝ่าย กำหนด นโยบาย และ หัดการ
อำนาจการปกครอง ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็น ผู้ปฏิบัติการ ให้เป็น
ไปตามนโยบายและหัดการอำนาจการปกครอง ของคณะรัฐมนตรี ให้
เหมาะสมกับสภาพของท้องที่และประชาชนในจังหวัด ในการนี้ จำเป็น
จะต้องปรับปรุงอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ว่าราชการภาคเดียว
ใหม่ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามความมุ่งหมายดังกล่าว นอกจากนี้ยัง
ได้ถือโอกาสปรับปรุงเรื่องอื่น ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นอีกบางประการ